

Nr 362

Av herr **Larsson** i Öskeviksby **m. fl.**, om samordning mellan kommunernas sociala nämnder, *m. m.*

(Lika lydande med motion nr 278 i Första kammaren)

Inom den kommunala socialvården har en successiv uppgiftsförskjutning lett till att direkta ekonomiska stödåtgärder och bidrag har minskat i omfattning medan vård- och tillsynsåtgärderna ökat. De nya förhållandena ställer krav på förändringar av socialvårdens arbetsformer och organisation. Strävandena mot ökad vård- och tillsynsverksamhet kräver att man noga utreder orsakssammanhangen. Önskan om att klarlägga bakgrunden till ett vårdbehov kräver hänstagande till vederbörandes hela situation.

Hittills har i princip den s. k. funktionsprincipen gällt. Den medför en strikt uppdelning av vårdområden mellan olika sociala nämnder. Om ett fall kräver ingripanden från mer än en kommunal nämnd måste varje nämnd göra sin utredning av fallet. Orsakssammanhangen är i regel sammanfallande om fallet utgöres av en familj. Det är angeläget att man eftersträvar att komma fram till en helhetsbild av situationen. Ett strikt tillämpande av funktionsprincipen omöjliggör detta.

Funktionsprincipens motsats, som getts namnet familjevårdsprincipen, innebär att ärenden rörande samma familj oberoende av nämndtillhörighet handläggs av samme socialvårdstjänsteman, som därvid utgår från familjen som helhet och därifrån söker komma fram till en helhetsbild av orsakssammanhangen och lämpliga åtgärder. På en del håll har denna princip fått verka i praktiken.

Man har vid tidigare diskussioner om familjevårdsprincipen, bl. a. i socialvårdskommitténs betänkande 1942, dragit slutsatsen att man borde sammanföra de olika sociala nämnderna till en enda nämnd. Det har visat sig möjligt att genomföra familjevårdsprincipen med bevarande av det nuvarande nämndsystemet. Hur nämndorganisationen skall utformas måste givetvis bli beroende på kommunernas struktur. Vi kommer emellertid genom de pågående förändringarna av den kommunala indelningen att få en större överensstämmelse mellan de olika kommunernas struktur. Man kan i de stora enheter som de nya kommunerna utgör tänka sig en distriktsindelning med endast en social nämnd för varje distrikt. Därvid uppnår man fördelen av att förtroendemännen får besluta med en helhetsbild som bakgrund till varje fall. Man kan dessutom i nämnderna genom en distriktsindelning erhålla den nödvändiga personkännedomen. Det

torde dock också vara möjligt att med bibehållande av nuvarande nämndindelning kunna genomföra familjevårdsprincipen och åstadkomma en bättre helhetsbedömning. Dessa frågor bör prövas vid utredning.

Riksdagen hemställde år 1963 i skrivelse till Kungl. Maj:t att då väckta motioner angående familjevårdsprincipen måtte överlämnas till socialpolitiska kommittén för att beaktas vid dess fortsatta arbete. Kommittén erhöll det begärda uppdraget men i sitt slutbetänkande 1966 framhöll den att prövningen inte borde ske inom kommittén med hänsyn till dess dåvarande sammansättning. Vi anser det angeläget att familjevårdsprincipen och samordningen mellan de kommunala sociala nämnderna blir föremål för en parlamentarisk utredning där de kommunala intressena också bör bli företrädna.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning angående samordningen mellan kommunernas sociala nämnder samt om familjevårdsprincipens tillämpning.

Stockholm den 25 januari 1967

Erik Larsson (cp)

i Öskeviksby

Karl Gust. H. Boo (cp)

Einar Larsson (cp)

i Borrby

Rune Gustavsson (cp)

i Alvesta

David Gomér (cp)
